

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

גיטין דף פ"ט למסקנא

דף פ"ט ע"א

א. יצא קול בעיר על פנויה שנתקדשה היום לפלוני, והדברים ניכרין, שנרות דולקות ומטות מוצעות ובני אדם נכנסים ויוצאים, ואומרים פלוני נתקדשה היום, או שנשים הטוות אומרות כן, הרי זו מקודשת, ולא תינשא לאחר בלא גט. ואם יצא קול שנתקדשה היום ולא אמרו למי, או שיצא קול שנתקדשה בעיר אחרת, או שיצא קול הברה בעלמא ואין דברים הניכרים, אין חוששין לה. ואם אומרים שפלוני שמע מפלוני ופלוני מפלוני, והלכו למדינת הים, חוששין (גם אם לא ראו דברים הניכרים. תוס').

ב. יצא עליה קול שקידשה פלוני וגירשה לאחר מכן, הרי זו מגורשת, שהרי הקול ושוברו עמו.

ג. קול שיש עמו 'אמתלא', כגון גירש פלוני את אשתו על תנאי, או שזרק לה קידושיה ספק קרוב לה ספק קרוב לו, אין חוששין לו. ואפילו אם לא שמעו את האמתלא רק לאחר עשרה ימים. וי"א שרק אם יצא הקול והאמתלא אמו, שאמרו מיד נתקדשה בספק.

ד. היתה נשואה לכהן ויצא עליה קול שהיא מגורשת, אין אוסרים אותה על בעלה, כי אין חוששין לקול שלאחר נישואין.

ה. יצא קול בעיר על אשה פנויה שזינתה, י"א שאין חוששין לה לאוסרה לכהן, שמא לא היה אלא פריצות בעלמא. וי"א שחוששין לה.

ו. יצא קול בעיר על בתולה שהיא בעולה, אין חוששין לה לפסול לכהן גדול. וכן אם יצא קול על פנויה שהיא נשואה או ארוסה זה ימים, אין חוששים לה (שאין חוששים רק כשאמרו נתקדשה לפלוני היום ויש שם דברים הניכרים). יצא קול על אשה שהיא ממזרת או שפחה, אין חוששין לה. יצא קול על פלוני שהקדיש או הפקיר נכסיו, אין חוששין להם.

ז. יש מקומות שמבטלים את הקול, אם נתברר שהיה בשקר (כגון שאמרו מפי פלוני ופלוני שהלכו למדינת הים, וחזרו ואמרו לא היו דברים מעולם. רש"י בפירוש שני). ויש מקומות שאין מבטלים. ואם יצא קול על פלוני שקידש את פלונית בתמרים שלא בישלו כל צרכן, מבטלים אותו לדברי הכל, שיאמרו, בדקו חכמים ולא היה שוה פרוטה. וכן אם יצא קול

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

שנתקדשה לאחד מבני פלוני, מבטלים אותו, שיאמרו חכמים בדקו ומצאו שהיה קטן.

דף פ"ט ע"ב

א. יצא עליה קול שנתקדשה לקטן הנראה בגופו כגדול, אין חוששין לו, שניכר לבריות במעשיו שהוא קטן.

ב. אם יש מקום ופתח לקול שנוכל לומר שהיה אמתלא, יש אומרים שחוששין לאמתלא והקול בטל. ויש חולקים.

ג. אשה שהלך בעלה למדינת הים, ועד אחד מעיד שמת, ונתקדשה, חוזרת לראשון. ואינה אסורה משום קול, שהרי בעלה מערער. אבל אם ניסת שעברה על איסור, תצא מזה ומזה משום קנס.

ד. קול שלא בדקו בית דין אחריו שאינו קול הברה, אין חוששין לו.

ה. אשה שניסת היום, ולאחר מכן יצא עליה קול שכבר נתקדשה לאחר היום קודם הנישואין, אינה נאסרת על בעלה, ואין צריכה גט מבעל הקול. ולאחר אירוסין, י"א שחוששים לו וצריכה גט מראשון. וי"א שאין חוששין לו, והלכה כדבריו.

ו. יצא עליה קול מראשון, ובא אחר וקדשה קידושי תורה, תצא. בדקו ומצאו שקידושי הראשון לא היו קידושין, במקומות שמבטלים את הקול לא תצא משני, ובמקומות שאין מבטלים תצא. ואם מצאו שהראשון קידש קידושין גמורים, י"א שאין צריכה גט משני. וי"א שצריכה גט משני. בדקו ולא נתברר הדבר, י"א שהראשון מגרשה והשני נושאה, אבל לא יגרש השני וישאנה הראשון, שמא יאמרו שמחזיר גרושתו מן האירוסין. וי"א שמותר, שיאמרו, חכמים בדקו שקידושי שני לא חלו, שכבר היתה מקודשת לראשון.

ז. יצא עליה קול מזה ומזה, י"א שמגרש הראשון ונושאה השני, אבל לא להיפך, שמא יאמרו מחזיר גרושתו מן האירוסין. וי"א שמותרת לשניהם, והלכה כדבריו.

ח. האשה שאמרה לבעלה גירשתני נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה. אמרה שלא בפניו, אין נאמנת, שהיא מעיזה. וי"א שאם קיבלה קידושין מאחר אפילו שלא בפני בעלה, נאמנת להחמיר עליה, וצריכה גט משני.

למנו

אומץ יקר!

דיוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il